

یک نظامی
افغان که در ۲۰
سال گذشته
یاد گرفته بود به
حمایت ایالات
متحده برای
نیروی هوایی،
اطلاعات،
لجستیک،
برنامه ریزی و
دیگر عوامل
حیاتی تکیه
کند، با تصمیم
ایالات متحده
برای کنار
گذشتن آن
حمایت، به طور
مرگباری روحیه
خود را از دست
داد

با وجود داشتن تعداد بیشتر و تجهیزات بهتر از طالبان، نیروهای افغان هرگز آنقدر قوی نبودند که در غیاب قدرت آتش ایالات متحده، کنترل دولت را حفظ کنند.

یک خبرنگار در ماه جولای از جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده پرسید که آیا تسلط طالبان بر افغانستان اجتناب ناپذیر است یا خیر؟ او با اشاره به حضور ۳۰۰ هزار پرسنل امنیتی «مجهز» افغان گفت: «نه، این طور نیست». کمی بیشتر از یک ماه بعد، ارتش افغانستان به طور کامل سقوط کرد. این ارتش کنترل بیشتر کشور را اغلب بدون انجام جنگ از دست داد و به طالبان اجازه داد تا کنترل را به دست گیرند. نزدیک به پایان، مراکز استان‌ها با سرعتی سرگیجه‌آور سقوط کردند. در ۱۵ اوت، جنگجویان طالبان وارد کابل شدند.

چگونه تلاش ۸۳ میلیارد دلاری ایالات متحده برای آموزش و تجهیز ارتش افغانستان تا این حد اشتباه انجام شد؟ چرا ارتش افغانستان برای متوقف کردن طالبان سخت‌تر جنگید؟

تضعیف مرگبار

پاسخ را می‌توان در قاعده ناپلئون بناپارت یافت: «در

جنگ، روحیه همان قدر مهم است که به طور جسمانی ۱۰ از

یک بزرگ‌تر است.» خیلی ساده، یک نظامی افغان که در ۲۰

سال گذشته یاد گرفته بود به حمایت ایالات متحده برای

نیروی هوایی، اطلاعات، لجستیک، برنامه ریزی و دیگر عوامل حیاتی تکیه کند، با تصمیم

ایالات متحده برای کنار گذاشتن آن حمایت، به طور مرگباری روحیه خود را از دست داد. یک

افسر نیروهای ویژه افغان به واشنگتن پست گفت که بسیاری از افغان‌ها توافق خروج نیروها

را که دولت دونالد ترامپ در فوریه ۲۰۲۰ با طالبان امضا کرد، «پایان» می‌دانستند؛ ایالات

متحده «[ارتش افغانستان] را رها کرد تا شکست بخورد. در نتیجه همه فقط مراقب خود

بودند!»

این احتمال وجود دارد که اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان فکر می‌کرد که دولتش از

رئیس جمهور بایدن مهلت دریافت کند. اما در ماه آوریل، بایدن اعلام کرد که سه هزار سرباز

باقیمانده امریکایی از افغانستان تا ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۱ خارج خواهند شد. نه تنها آن نیروها

افغانستان را ترک کردند، بلکه ۸ هزار نیروی متحد و ۱۸ هزار پیمانکار نیز که نیروهای افغان

برای عملیات نیروی هوایی و پشتیبانی لجستیکی به آنها اتکا داشتند، افغانستان را ترک

کردند.

در ماه‌های اخیر، ارتش افغانستان قادر به تأمین تجهیزات حیاتی مانند مواد غذایی و

مهمات برای پاسگاه‌های پراکنده در سراسر کشور نبود. اما با دیدن نوشته‌های روی دیوار،

اکثر نیروها ترجیح دادند به جای به خطر انداختن جان خود برای یک هدف ناامیدکننده، با

طالبان معامله کنند و تسلیم شوند.

اشتباه‌های نظامی ایالات متحده

سقوط افغانستان به درستی سؤالات جدی در مورد

اشتباهات ایالات متحده در طول تلاش ۲۰ ساله خود برای

آموزش نظامیان افغان ایجاد می‌کند. نیروهای مسلح

ایالات متحده باید درس‌های آموخته شده را پردازش کنند

و نیاز به خودآزمایی انتقادی زیادی وجود دارد. تلاش آموزشی ایالات متحده کاستی‌های

زیادی داشت، مانند کمبود در دانش، زبان و فرهنگ و عدم تخصص در آموزش پلیس به